

JUSTITS MINISTERIET

UDKAST TIL TALE

**til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål AH fra Udvalget for
Udlændinge- og Integrationspolitik/Indfødsretsudvalget den 9.
april 2013**

Samrådsspørgsmål AH:

*"Ministeren bedes forholde sig til P1 dokumentarudsendelsen om de burmesiske kvoteflygtninge, der skal udsendes eller er blevet udsendt fra Danmark til Rumænien (sendt 28. februar 2013, DR P1). Herunder bedes ministeren redegøre for, om ikke han mener, Danmark bør undersøge forholdene i Rumænien, inden de burmesiske flygtninge sendes tilbage.
<http://www.dr.dk/P1/P1Dokumentar/Udsendelser/2013/02/28140723.htm>"*

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

1. I den dokumentarudsendelse, der refereres til i spørgsmålet, omtales en gruppe burmesiske kvoteflygtninge, som i 2010 blev genbosat i Rumænien, men som på grund af forholdene i Rumænien valgte at rejse til Danmark, hvor de søgte om asyl. Ifølge de burmesiske flygtninge modtog de ingen hjælp fra de rumænske myndigheder, og de havde ikke adgang til sygesikring.

I dokumentaren rejses der tvivl om, hvorvidt Danmark kan sende de burmesiske flygtninge tilbage til Rumænien.

Juraprofessor Jens Vedsted-Hansen siger i udsendelsen, at Danmark kan risikere at blive dømt for at returnere flygtningene uden først at have undersøgt forholdene i Rumænien. Han henviser i den forbindelse til en sag fra den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, hvor Belgien blev dømt for at returnere en afghansk flygtning til Grækenland uden først at undersøge forholdene der.

2. Lad mig først oplyse, at Danmark i 2012 og 2013 pr. 2. april 2013 har udsendt 18 burmesiske kvoteflygtninge til Rumænien, mens 18 burmesiske kvoteflygtninge er i udsendelsesposition.

Jeg vil gerne med det samme slå fast, at Danmark ikke har sendt de burmesiske flygtninge hjem uden først at undersøge forholdene i Rumænien.

Justitsministeriet har været i kontakt med UNHCR om forholdene for de burmesiske flygtninge og – som jeg vil redegøre nærmere for senere – har UNHCR ikke fundet grundlag for at kritisere forholdene for de burmesiske flygtninge. Ifølge UNHCR har de burmesiske flygtninge samme rettigheder som rumænske statsborgere.

3. Indledningsvist tror jeg dog, at det er hensigtsmæssigt kort at beskrive begrebet ”kvoteflygtninge”.

Kvoteflygtninge er bl.a. personer omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, som genbosættes som led i en aftale med UNHCR.

Der er tale om flygtninge, som bor i flygtningelejre rundt omkring i verden – typisk i lande omkring det konfliktramte land, som flygtningene flygter fra.

For at sikre bedre vilkår for disse flygtninge, har UNHCR indgået aftaler med en række lande om at genbosætte de pågældende flygtninge.

UNHCR spiller en stor rolle i forbindelse med genbosætningen af kvoteflygtninge. Det er bl.a. UNHCR, der indgår aftaler med modtagerlandene. I den forbindelse sikrer UNHCR, at forholdene i modtagerlandene er af en sådan karakter, at det er forsvarligt at gennemføre genbosætningen.

4. Derfor bør man også som udgangspunkt kunne stole på forholdene i de lande, hvor kvoteflygtningene er blevet genbosat af UNHCR. Og derfor bør man også som udgangspunkt kunne sende sådanne flygtninge tilbage til disse lande.

Når jeg siger som udgangspunkt, så hænger det sammen med, at vi naturligvis ikke kan sende flygtninge retur, hvis der er oplysninger om forholdene, som gør, at det vil være i strid med vores internationale forpligtelser.

Som jeg nævnte indledningsvist, har Justitsministeriet i forbindelse med behandlingen af sagerne vedrørende de burmesiske flygtninge været i kontakt med UNHCR. Det skete, fordi der var blevet peget på, at flygtningene levede under dårlige forhold i Rumænien.

Justitsministeriet rettede således den 17. september 2012 henvendelse til UNHCR med henblik på at få belyst forholdene for de burmesiske flygtninge i Rumænien.

UNHCR besvarede ved e-mail af 5. oktober 2012 Justitsministeriets henvendelse. UNHCR oplyste i den forbindelse, at de rumænske myndigheder i 2012 gennemførte flere tiltag for at rette op på de problemer, der havde været med at modtage de burmesiske flygtninge.

UNHCR oplyste endvidere, at de som følge heraf var positive med hensyn til integrationen af de burmesiske flygtninge i Rumænien.

Som jeg også nævnte indledningsvist, har UNHCR også oplyst, at de burmesiske kvoteflygtninge har samme rettigheder som rumænere med hensyn til bl.a. adgang til beboelse, sundhed, uddannelse og sociale ydelser. Den eneste betingelse er, at de deltager i sprog- og erhvervsuddannelse.

UNHCR har derfor heller ikke fundet anledning til at kritisere forholdene for kvoteflygtninge i Rumænien.

5. Situationen er således noget anderledes end i den sag, som juraprofessor Jens Vedsted-Hansen omtalte i udsendelsen på P1, hvor Belgien blev dømt for at have sendt en afghansk flygtning til Grækenland.

I den sag havde UNHCR netop udarbejdet en rapport, som bl.a. kritiserede forholdene for asylansøgere i Grækenland, og hvor andre lande blev kraftigt frarådet at udsende asylansøgere til Grækenland.

Faktisk er situationen nærmest den modsatte her, hvor UNHCR netop ikke har fundet anledning til at kritisere forholdene i Rumænien.

Det er ikke ensbetydende med, at forholdene er som i Danmark, men det bør heller ikke være et krav. Kravet må være, at UNHCR, som står for genbosætningen, kan stå inde for forholdene.

Og derfor er der heller ikke noget til hinder for at sende de burmesiske flygtninge til Rumænien, hvor de gennem UNHCR var blevet genbosat.